

tioner fremdeles udbages, og han kom frem med et, som jeg synes, overordentligt vægtigt Argument, dersom det overhovedet havde noget Virkeligt paa sig i den Retning, nemlig det, at vort hele Creditvæsen, vor hele Rentefod kunde blive paavirket af, at der kom et forøget Antal Obligationer ud. Det er aabenbart, at det er et af de allervægtigste Argumenter, hvis det virkelig kan siges at indeholde noget stærkt Begrundet, men jeg vil oprigtig tilstaae, at saavel efter hvad jeg selv troer at see i den Sag, og efter hvad jeg ved Raadsførsel med kyndige Mænd har søgt at faae frem, troer jeg rigtig nok, at Emissionen af vore Statspapirer har havt langt mindre Indflydelse paa Rentefodens Gang og paa vort Pengemarkeds Lethed end forskjellige andre Omstændigheder. Jeg skal særlig tillade mig at fremhæve en Omstændighed, som jeg troer er Hovedgrunden til, at overhovedet Rentefoden og Discoutoen ere i stadig Stigen, og til at ogsaa vore Obligationer efterhaanden have viist en noget, skjøndt dog ikke meget, faldende Tendens; den er allerede antydet for et Par Aar siden her i Thinget. I den 17de ordentlige Samling af Rigsdagen blev, som det vil erindres, forelagt et Lovudkast om Stempelafgift af udenlandske Statspapirer, og i Motiverne til dette omtales „at Omsætningen af fremmede Statsobligationer og andre lignende Værdipapirer her i Landet har i de senere Aar naaet et efter vore Forhold ikke ubetydeligt Omfang“. Dette, som allerede der er udtalt fra Regjeringens Side, er efter min Overbeviisning en meget stor Sandhed, der endog saa i de senere Aar er bleven endnu mere til Virkelighed, end det dengang blev udtalt. Jeg skal saaledes tillade mig at fremhæve, at i de senere Aar ere fremmede Statspapirer efter de Oplysninger, jeg fra meget competent Kilde har modtaget, virkelig komne ind i Landet i et meget større Omfang, end man overhovedet er tilbøjelig til at troe, og det notabene fremmede Statspapirer, der, uagtet man anseer dem for solibe, ikke yde saa lidt større, ja endog saa meget større, Rente, end der ydes af danske Statspapirer. Blandt saadanne Papirer skal jeg nævne eet, som det har forbauset mig selv i høi Grad at høre har en saa stor Udbre-

delse her i Landet som for mig angivet, nemlig de svenske 5 pCt. Obligationer af 1866, der altsaa ikkun ere 2 Aar gamle. Disse 5 pCt. Obligationer staae paa Børsen i en Cours, der varierer noget omkring 92, og om dem er det blevet mig sagt, at jeg med temmelig Sikkerhed kunde stole paa, at der findes for omtrent 5 Millioner Rigsdalers Værdi her i Landet. Der er altsaa i mindre end 2 Aar af et enkelt fremmed Papir, der giver en forholdsvis langt høiere Rente end vore egne Papirer, kommet et saa stort Beløb herind i Landet, at det ikke kan undre, at Rentefoden efterhaanden er gaaet noget fremad. Af andre Papirer, der, efter hvad jeg har modtaget Oplysning om, skulle findes i ikke lidt Omfang her i Landet, skal jeg nævne svenske 4½ pCt. Obligationer af 1860, altsaa ogsaa Obligationer, endvidere af samme Slags i Sterling, hvilke altsaa henhøre til den nyere Tid; af disse findes maastee 3 Millioner her i Landet, og de førstnævnte af dem staae i 84, uagtet de give 4½ pCt. i Rente, og de sidstnævnte staae i 82 og give ligeledes 4½ pCt. i Rente. Papirer, af hvilke der i den senere Tid er kommet endeel herind i Landet, ere fremdeles de russiske saakaldte Kursk-Kiewske 5 pCt. Jernbaneobligationer, som kjøbes til en Cours af 74. Jeg vil ikke yderligere berøre, at der desuden findes saadanne Papirer som de norske Stats- og Hypothek-Obligationer, der tildeels ere contraherede her i Landet. Deraf ville de Herrer see, at dersom der overhovedet kan være Tale om, at de offentlige Papirer bidrage til, at Rentefoden stiger, saa er det dog ganske vist navnlig dette, at de fremmede Papirer, som i Forhold til Renten staae i en saa betydelig lavere Cours end vore, komme ind i Landet i et meget betydeligt Omfang.

Rettelser.

- Sp. 2754, Lin. 23—24 f. o.: „Status i Virkeligheden er“ læs: „Status Bevægelighed er“
 — 2792, Lin. 24 f. o.: „nære“ læs: „værd“
 — — — 25 — „det“ læs: „den“